

[Stetter.]

samt antikviteter, og det sker på mange, mange andre måder. Regering og folketing burde bruge tid og kræfter på at nedbringe det alt for voldsomme skattetryk; dette er nemlig ondets rod.

Men det kan der desværre stadig ikke skaffes flertal for, og i stedet er folketinget nu i gang med at etablere en kontrolforanstaltning, der bliver den første i en lang række, der skal modvirke symptomet i stedet for at fjerne selve ondet. Jeg forudser, at ministeren og folketingets skatte- og afgiftsudvalg vil få meget at gøre i de kommende måneder med at etablere andre kontrolforanstaltninger.

Den konservative gruppe er principielt modstandere af et samfund med restriktioner på alle leder og kanter, men da alle skatteydere skal rette sig efter gældende lov og være solidariske, nødsages vi til at gå ind for denne yderligere skærpelse af skattekontrolloven. De foretagne stikprøveundersøgelser af indestående beløb i banker og sparekasser og af de dertil hørende skattepligtige rentetilskrivninger har vist, at en meget stor part af dem ikke selv-angives. Det er jo meget tænkeligt, at der i mange tilfælde er tale om glemsomhed eller sløseri, men størsteparten er bevidst og altså skattesvig.

Når vi skal etablere denne kontrollov, som også skal omfatte renter af obligationer, ønsker den konservative gruppe at være konsekvent. Ministeren vil sætte en mindstegrænse for de beløb, der skal indberettes fra de oplysningspligtige institutioner til skattemyndighederne. Dette kan den konservative gruppe ikke godtage, og derfor har vi uden for betænkningen stillet ændringsforslag om, at ministeren ikke får bemyndigelse til at fastsætte en sådan mindstegrænse – jeg understreger mindstegrænse – for de beløb, der skal indberettes fra de oplysningspligtige institutioner til skattemyndighederne.

Med det gældende skattetryk vil en mindstegrænse uvægerlig blive misbrugt. Grænsen vil meget hurtigt blive kendt af offentligheden, og så kan en skatteyder oprette et antal afpassede konti fordelt over forskellige pengeinstitutter. Kontrolloven vil, som det fremgår af bemærkningerne, kræve en kolossal administration, og alligevel vil den indebære misbrugsmuligheder. Det er absolut ikke hensigtsmæssigt, og derfor har vi stillet vort ændringsforslag.

Ministeren og andre taler jo meget om, at arbejdsfri indtægter som f.eks. renter af indestående i banker og sparekasser og renter af obligationer skal sidestilles med løn- og anden arbejdsindtægt. Det er vi enige om, men hvorfor beskytter ministeren med sin mindstegrænse så netop disse indkomster? Vi håber, at alle kan se logikken i vort ændringsforslag og nødvendigheden af, at vi gennemfører dette ændringsforslag.

Jeg vil gerne i forbindelse med debatten sige, at der jo ikke er noget som helst i vejen for, at man i skatteadministrationen indsætter et filter, der sier en hel masse af de mindre renteindtægter fra. Det, vi er imod, er, at man administrativt fra år til år skal fastsætte en mindstegrænse, som uvægerlig kommer til publikums kendskab.

Når vi stiller ændringsforslaget uden for betænkningen, skyldes det, at ministeren på eget initiativ havde stillet den konservative gruppe i udsigt, at denne mindstegrænse ville blive fjernet fra lovforslaget. Dette er ikke sket, og vi må konstatere, at forløbet er højst usædvanligt og en belastning for samarbejdet her i tinget.

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske ordfører sagde, at bemyndigelsen til ministeren også kunne anvendes til at fastsætte en mindstegrænse for de pengeinstitutter, der ikke havde et edb-system. Jeg går ud fra, at dette er en misforståelse. I hvert fald vil jeg bede ministeren om at afkræfte eller kommentere denne udtalelse her fra tingets talerstol.

Må jeg så i øvrigt til sidst sige, at udvalget har haft meget utilfredsstillende arbejdsvilkår. Flertallet i udvalget har accepteret disse vilkår, men det er alligevel betænkeligt med dette forcede arbejdspress. Lovforslaget var ved fremsættelsen dårligt forberedt. Det var udelukkende bygget op på principper og på bemyndigelser. På trods heraf fik udvalget ikke tilstrækkelig tid til at bearbejde og undersøge virkningerne af disse principper og bemyndigelser. Det må være en ubehagelig, men forhåbentlig lærerig oplevelse for banker og sparekasser og obligationsudstedende institutter at iagttage, at lovgivningsarbejdet får lov til at foregå så usagligt og ukvalificeret. Dette mener jeg er nedbrydende for folkestyret: offentligheden kan simpelt hen ikke se med respekt på folketingets arbejds metode.

Det skal nok vise sig, at der opstår mange uventede og uafklarede problemer. Hvis denne